

[Petra Petersen.]

særklasser med det lille antal elever medregnes ved gennemsnitstalberegningen, er de med til at trække dette ned. Vi finder dette stridende mod det, man egentlig ville, og derfor er det, vi har stillet vort ændringsforslag nr. 1 om ikke at medtage særklasser ved denne beregning.

I lovforslagets § 34 står der, at når et barn fylder 7 år i skoleårets første 6 måneder, skal det kunne optages i skolen ved skoleårets begyndelse. Det stilles da med hensyn til undervisningspligtens indtræden og opmærksomhed, som om det var fyldt 7 år før skoleårets begyndelse. Vi kan være enige eller uenige om, hvorvidt et barn bør optages i skolen, når det er 6½ år, men det kan ikke være rigtigt at lade et barn på 13½ år gå ud af skolen, selv om det har gået i skolens 7 klasser. Vi er alle i princippet enige om, at skolepligten bør forlænges bl. a. af den grund, som jeg har nævnt, at de unge ved 14 års alderen ikke er modne til at træde ud i livet. Som lovforslaget er udformet, er det på dette område en direkte forringelse sammenlignet med den gældende ordning, og derfor har vi stillet ændringsforslag om at stryge de sidste tre linjer i lovforslagets § 34, stk. 2. Jeg beder tingets medlemmer om at støtte vore to ændringsforslag.

Lovforslagets § 15, stk. 2, bestemmer, at hvor børnetallet i en skole ikke overstiger 24, ja, i visse tilfælde endda 36, kan børnene samles i én klasse. Jeg gad egentlig vide, hvor mange der tænker over, at vi i dagens Danmark stadig har sådanne skoler i et antal af 63. Jeg husker fra min egen skolegang, hvor besværligt det var med 2 klasser, hvor børnene fra 7 til 10 år var samlet i den ene klasse og dem fra 10 til 14 år i den anden klasse. Vi har landet over endnu mange af den slags skoler; men hvor meget værre må det ikke være at have eleverne på alle 7 alderstrin samlet i én klasse. Hvor det drejer sig f. eks. om en lille ø med ganske få børn, er det forståeligt, at de må undervises sammen; men 24 eller 36 børn sammen, det er ganske uheldigt, og så påstår man endda, at Danmark er en velfærdsstat. Hvor længe skal det fortsætte?

Det, vi alle herinde vel har været enige om, er, at dette lovforslags vedtagelse ville betyde, at landsbyskolen ville blive hævet op til byskolens plan. Denne mulighed er

stadig til stede, og alene af den grund bør loven vedtages. Men samtidig bør vi have garanti for, at en- og toklasseskolerne afskaffes inden for et rimeligt åremål.

Jeg vil imidlertid gerne samtidig sige, at selv den bedste lov er meget lidt værd, hvis ikke der stilles de nødvendige midler til rådighed. Med selv de bedste lovparagraffer fremskaffes der ikke lærere, skolelokaler, undervisningsmaterialer eller andet, der er nødvendigt, hvis ikke man samtidig bevilger penge, og her ligger efter vor mening dette lovforslags store svaghed.

Undervisningsministeriets byggeforskningsudvalg for skolebyggeri, der blev nedsat i 1952, beregnede, at der, for at man kunne komme op på højde med 1937-loven, skulle investeres 1 milliard kroner. Af dette beløb resterer endnu 700-800 mill. kr., og det angik 1937-loven. Hertil kommer, at den nye lov vil stille nye krav, og heroverfor møder ministeren med sit forslag på ca. 23 mill. kr. Det synes at være en af de ting, som man virkelig er enig om, at det ikke skal koste mere. Her vil jeg gerne på mit partis vegne så kraftigt, som det er mig muligt, sige, at hvis ikke dette ændres, vil vi som i 1937 komme til at stå med en lov, der på afgørende punkter kun eksisterer på papiret. Men 1937-loven satte dog en frist for gennemførelse af skolebyggeriet. Det er ikke opfyldt; men dette lovforslag har ingen tilsvarende bestemmelser, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: hvornår mener ministeren at skolebyggeriet vil kunne gøres færdigt, og vil ministeren komme med en plan for hele det samlede byggeri? Og hvad der ikke er mindre vigtigt: vil ministeren her i dag give tilsagn om, at regeringen vil give de fornødne byggertilladelser til bygning af skoler? Noget af det, jeg påviste ved første behandling, var, at kommunerne rundt omkring løber ministeriet på dørene for at få bevilning til at bygge skoler.

Af betænkningen kan vi jo se, hvad ministeren regner med at de 23 mill. kr. skal bruges til: 5,5 mill. kr. skal bruges til opførelse af lærerboliger og resten til oprettelse af 1 290 nye lærerembeder. Da der i øjeblikket mangler ca. 3 300 lærere her i landet, nytter det ikke meget på papiret at oprette 1 290 embeder, for der er ingen lærere til at søge dem. Jeg sagde